

předpokladem provádění zkoušky krve a podle předpisů civilního řádu vynucen býti nemůže. Poněvadž odvolací soud nezjistil předem, zda účastněné osoby dají souhlas k odebrání krve, ke zkoušce potřebné, a v případě kladném neprovedl důkaz v odvolání žádaný o tom, zda lze od zkoušky krve očekávat nějaký výsledek pro rozhodnutí otázky otcovství, a když tomu tak, neprovedl důkazu zkouškou krve, trpí řízení odvolací vadou neúplnosti řízení podle § 503 čís. 2 čřs.

Čís. 8017.

Třebas byl návrh na opravu rozsudku zamítnut, jest přes to přípustným (§ 419, druhý odstavec, c. ř. s.) rekurs, je-li rozsudek, jenž má býti opraven, již pravoplatným.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, R II 104/28.)

Soud první stolice vyhověl návrhu na opravu rozsudku, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu a uvedl ohledně přípustnosti dovolacího rekursu v

d ů v o d e c h:

Podle § 419 druhý odstavec c. ř. s. není přípustným samostatný rekurs proti usnesení, jímž byl odmítnut návrh na opravu rozsudku. Napadeným usnesením nebyl však návrh na opravu rozsudku odmítnut, nýbrž pouze zamítnut. I kdyby však slovo: »zurückgewiesen« v druhém odstavci § 419 c. ř. s. mělo znamenati též zamítnutí opravy, pokládá nejvyšší soud nicméně samostatný dovolací rekurs v tomto případě za přípustný, poněvadž rozsudek, jehož znění má býti opraveno, jest již dávno pravoplatným, takže stěžovatel nemá již opravného prostředku, s nímž bylo by lze rekurs spojit.

Čís. 8018.

Má-li odvolací soud rozhodovati jen o existenci vzájemné pohledávky uplatněné započtením a nepřevyšující hranice bagatelní (§ 448 c. ř. s.), platí o opravných prostředcích předpisy o opravných prostředcích ve věcech nepatrných.

(Rozh. ze dne 3. května 1928, R II 144/28.)

Žalobce domáhal se na žalované zaplacení pohledávky 456 Kč s přísl. Žalovaná činila proti žalobní pohledávce různé námitky, uplatnila také vzájemnou pohledávku 634 Kč 49 h započtením a navrhla za-